

52) Allah'tan Rahmetini Ümid Etmek

“Allah salih kuldun bahsederek: “Ben işimi ve durumumu Allah’a bırakıyorum. Muhakkak ki Allah kullarının her halini görür.” İman eden o adamı Allah kavminin kurduğu tüm tuzaklardan korudu...” (Mü’min: 40/44-45)

441. Ebû Hüreyre radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

Azîz ve celîl olan Allah, “Ben, kulumun beni düşündüğü gibiyim; beni andığı (her) yerde, onunlayım (rahmet ve yardımım onunla beraberdir)” buyurmuştur.

Allah’a yemin ederim ki Allah’ın, kulunun tövbe etmesinden dolayı duyduğu hoşnutluk, herhangi birinizin ıssız çölde kaybettiği devesini bulduğu zamanki sevincinden daha büyüktür. ” (Nitekim Allah şöyle buyurmuştur):

“Bana bir karış yaklaşıp ben bir arşın yaklaşırım, bir arşın yaklaşıp ben bir kulaç yaklaşırım. Bana yürüyerek gelene ben koşarak giderim.”[1]

Bu, Müslim’in rivâyetlerinden birinin metnidir[2] ve önceki konuda açıklaması geçmiştir[3] Sahihayn’da[4], “kulum beni andığı zaman” şeklinde rivâyet edilmişken burada “beni andığı yerde” diye geçmektedir. Her ikisi de doğrudur, sahihtir.

442. Câbir İbni Abdullah radiyallahu anhümâ şöyle dedi:

Vefâtından üç gün önce Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken dinledim:

“Her biriniz (başka şekilde değil) ancak Allah'a hüsnüzan ederek ölsün.”[5]

443. Enes radiyallahu anh, ben Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken dinledim, dedi:

“Allah Teâlâ:

Ey âdemoğlu! Sen bana dua ettiğin ve benden affını umduğun sürece, işlediğin günahlar ne kadar çok olursa olsun onların büyüklüğüne bakmadan seni bağışlarım.

Ey âdemoğlu! Günahların gökleri dolduracak kadar olsa, sen benden bağışlanmanı dilersem, günahlarını affederim.

Ey âdemoğlu! Sen yeryüzünü dolduracak kadar günahla huzuruma gelsen, fakat bana hiçbir şeyi ortak tutmamış, şirke bulaşmamış olsan, ben de seni yeryüzü dolusu mağfiretle karşılarım” buyurmuştur.[6]

* Müslüman kulun Allah hakkında beslediği kanaat böylesine olmalı ve Allah'ın kendisine merhametle muamele edeceğini bilmelidir ve o şuurda hareket etmelidir. Bu demek değildir ki kul boşu boşuna avunup aldanmamalı, gücü yettiği kadar ibadet ve kulluğuna devam edip Allah'ın rahmetini ümid ederek tam anlamıyla Allah'a hüsnü zan etmelidir. Şirke bulaşmadan yaşamak her türlü mutluluğun başıdır. [7]

-----

[1] Buhârî, Tevhîd 15, 35, 55; Müslim, Tevbe 1, Zikir 2, 19. Ayrıca bk. Tirmizî, Zühd 51, Daavât 131; İbni Mâce, Edeb 58.

[2] Tevbe 1.

[3] 414 numaralı hadis.

[4] Buhârî, Tevhîd 15; Müslim, Zikir 2.

Bu hadisin benzeri 15 ve 414 numarada geçmişti, 1436'da gelecek.

[5] Müslim, Cennet 81, 82. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Cenâiz 13.

[6] Tirmizî, Daavât 98.

1880'de tekrar gelecektir.

[7] Abdullah Parlıyan, Açıklamalı Tam Riyazu's-Salihin Tercümesi: 160.